
[ODBŁĄKAĆ SIĘ *vb pf*

o jasne.

fut 3 sg odbłąką się. ◇ praet 1 pl m pers -smy się odbłąkali.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

*Błądząc oddalić się; przen [od kogo, od czego]: alieśmy {= ízią =} odbłąkały od fyne twego
przes fłoczy naŕze ArgWykład 73; y kto od prawdy odbłąka fyne/ piśmo powiada/ że światłość
fprawiedliwości nie będzie mu iáfnić BiałPos 91 (Linde).*

Formacje współrdzenne cf BŁĄKAĆ SIĘ.

FP